

forholdene i Kjøbenhavn med Hensyn til Persontrafikken var fuldt saa nødvendig som det at gaa til den store, ny Godsbanegaard, navnlig da man vilde lægge den hen paa et saa afsides Sted, som den nu er lagt. Imidlertid, hvorledes det end forholder sig, der er vist neppe Tvivl hos et eneste Medlem her i Salen om, at det ikke gaar an at fortsætte Driften af Statsbanerne med de Banegaardsforhold, som vi for Tiden have for Persontrafikken i Kjøbenhavn. Men det er eet. Et andet er, om man har Mod til, efter at der er anvendt, forbrugt, lagt Beslag paa et Beløb af i alt 22 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. den Dag i Dag, at gaa med til yderligere at bevilge Foranstaltninger, der med den allerstrengeste Konsekvens undgaaelig medføre Gennemførelse af hele Planen, altsaa til et Beløb yderligere af 40,600,000 Kr. Med andre Ord: Har man Lyst og Mod til at gaa med til i Løbet af nogle faa Aar at tvinge Staten til at anvende et Beløb af noget over 63 Mill. Kr. paa Kjøbenhavns Banegaards Udvidelse? Thi det er Resultatet, mine Herrer!

Nu ses det jo nok, det ser vi alle, at den højterede Minister har foreslaaet en successiv Gennemførelse af de Foranstaltninger, som ere Endemaalet. Men det er dog vistnok at bringe os af Asken og i Ilden. Jeg vil blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvis vi for 10 Aar siden, da afdøde Ingerslev kom her med sit Lovforslag om at bevilge 24 Mill. Kr. til tekniske Arbejder ved Kjøbenhavns Banegaards Udvidelse og 7,200,000 Kr. til Ekspropriationer, Grunderhvervelser, havde haft det Mod at slaa til, som jeg ikke havde da, og som jeg heller ikke kan bebrejde de Herrer, at de ikke havde, vilde vi rimeligvis have sluppet med et Beløb, der ligger der i Nærheden, altsaa med lidt over 30 Mill. Kr. og havde haft akkurat den samme Chance, vi nu have — endog en Del bedre — til at faa en stor Del af Pengene ind ved Realisation af de frigjorte Arealer ved den nuværende Banegaard. Den daværende Plan gik ogsaa ud paa at frigøre hele den nuværende Banegaard, og at Kommunen opgav sin Forkøbsret til de bekendte, vistnok lidt over 95,000 Kvadratalen, som Kommunen fra Overenskomsten af 1862 har Tilbagekøbsret til for en Betaling af 40 Skilling pr. Kvadratalen. Det var ogsaa den Gang Forudsætningen. Hvis vi altsaa nu have Udsigt til at kunne indkassere efterhaanden godt og vel en Snes Millioner ved at sælge den nuværende Banegaards Ter-

rain, kunde vi fuldt saa godt have haft det, hvis vi havde sluttet Overenskomsten for 10 Aar siden. Den — jeg havde nær brugt det slemme Ord: Svindelperiode, men det er vel for haardt, lad mig sige — Glansperiode, som Kjøbenhavn har haft i nogle Aar, er jo svundet betydeligt og kommer neppe igen i en Haandevending. Havde man haft det Areal paa Haanden i de sidste 10 Aar, havde der været langt større Chance for at faa et klækkeligt Antal Millioner ind ved Salg deraf. Som sagt, havde vi haft Mod til at slaa til og tage Forslaget med de 31 Millioner i alt, kunde vi den Gang maaske have vundet henved en Snes Millioner ved at sælge Banegaarden, og saa vare vi slupne ganske anderledes fra det. Selv om det nu virkelig skulde holde Stik, hvad jeg meget frygter for, at det ikke gør, at man kan indvinde mellem 21 og 22 Millioner ved at sælge Banegaardsterrainet, bliver dog Resultatet, at vi komme af med i alt lidt over 42 Millioner af Statskassen til Banegaardens Ombygning og Udvidelse. For ikke at blive misforstaaet maa jeg nævne, at det jo er ganske ligegyldigt, om man udreder Beløbet i Form af kontante Penge, eller man udreder det i Form af overordentlig kurante og let sælgelige Arealer, som Staten ejer i Kjøbenhavn. De Priser, de ere satte til i Overslaget, ere henved 25 Kr. pr. Kvadratalen Syd for Vesterbrogade og 12 Kr. ude ved Østerbros Station. Det er jo indlysende, at man har kunnet faa disse Priser maaske et Par Gange fordoblede i de Aar, som ere gaaede, medens man ganske vist i Øjeblikket ikke har Chancer for at faa saa store Priser for dem. Men i alt Fald hævder jeg, at det er ganske det samme, om man er kommen til denne samlede Udgift derved, at det er lutter kontante Penge, eller man dels til Anlægget og dels til Magelæg med Kommunen har benyttet nogle Arealer, som vare overordentlig let salgbare. Resultatet bliver, som sagt, dette, at selv om man indvinder omtrent 21 Millioner ved at sælge det nuværende Banegaardsareal, kan man ikke undgaa at komme til en Udgift paa omtrent 42 Mill. Kr.

Hvor utiltalende det end er, tror jeg dog, belært af sørgelig Erfaring, at det er klogere nu at slaa til og tage det hele end paa ny give vore Herrer Jernbaneteknikere med deres udmærkede Dygtighed — jeg er bange for, at de ere komne for langt ud i Konkurrencen med deres udenlandske Kolleger — endnu nogle Aar til at spekulere